

РЕШЕНИЕ

№ 1440

гр. София, 10.03.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 18 състав, в публично заседание на 05.02.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Росица Драганова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **10729** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).

Образувано е по жалба вх. № 27536 от 23.10.2013 година, подадена от Я. М. К., срещу Заповед № 102348/28.12.2010 г., издадена от Началник група АНД Отдел “Пътна полиция” при Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), с която му е наложена принудителна административна мярка (ПАМ) по реда на чл. 171, т. 1, б. „е” от ЗДвП “временно отнемане на свидетелството за управление на МПС”, до предоставяне на сключена валидна застраховка.

Съгласно изложените в жалбата аргументи, Я. К. оспорва заповедта като незаконосъобразна и неправилна. От съда се иска да отмени оспорената заповед.

Ответникът – Началник група АНД Отдел “Пътна полиция” при Столична дирекция на вътрешните работи – чрез процесуалния си представител в съдебно заседание по делото, оспорва жалбата. Излага съображения, че жалбоподателят към 10.11.2010 г. не е имал сключена застраховка гражданска отговорност, което е и достатъчно основание да бъде издадена обжалваната заповед за налагане на ПАМ. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - ГРАД, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

Съгласно мотивите на оспорената заповед, административният орган е установил, че

от полицаи при 4 РПУ-СДВР е съставен акт за установяване на административно нарушение бл. № 251531 от 10.11.2010 г. против Я. М. К. за управление на лек автомобил Фолксваген с рег. [рег.номер на МПС] в [населено място] без застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“, като не представя изискуемите от чл. 261, ал. 1 от Кодекса за застраховането документи. Поради това на основание чл. 171, т. 1, б. „е“ от ЗДвП е издадена заповед за прилагане на принудителна административна мярка “временно отнемане на свидетелството за правоуправление на МПС” до предоставяне на сключена валидна застраховка.

Заповед № 102348/28.12.2010 г., издадена от Началник група АНД Отдел “Пътна полиция” – КАТ при СДВР, е връчена на Я. М. К. на 09.10.2013 г. Заповедта е оспорена по съдебен ред, чрез жалба, подадена с вх. № на АССГ 27536 от 23.10.2013 г.

Към административната преписка е представено копие от застрахователна полица № 26113001807680 за застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“, сключена на 12.07.2013 г., издадена от [фирма] на Я. М. К. за МПС рег. [рег.номер на МПС] .

При така установеното от фактическа страна, жалбата е процесуално допустима – подадена е в рамките на законоустановения срок, съгласно чл. 149, ал. 1 от АПК, от надлежна страна – адресат на оспорения акт. Разгледана по същество е основателна.

Съгласно разпоредбата на чл. 172, ал. 1 от ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по ЗДвП съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. В чл. 170, ал. 1 от ЗДвП е предвидено, че контролът по спазване на правилата за движение и на изискванията, определени от закона и издадените въз основа на него нормативни актове, се осъществява от съответните служби по тази глава. По силата на чл. 165, ал. 1, т. 1 от ЗДвП, определени от министъра на вътрешните работи служби контролират спазването на правилата за движение от всички участници в движението и техническата изправност на движещите се по пътя пътни превозни средства, като на основание чл. 165, ал. 2, т. 2 от ЗДвП, при изпълнение на функциите си по този закон определените от министъра на вътрешните работи служби имат право да изземват и задържат документите по т. 1 в допустимите от закона случаи. По делото е представена Заповед № Из–1393/09.08.2007 г. на министъра на вътрешните работи, по силата на която началникът на група „Административно-наказателна дейност” в отдел “Пътна полиция” при СДП, на основание чл. 172, ал. 1 от ЗДвП е упълномощен да издава заповеди за налагане на принудителни административни мерки по ЗДвП. Следователно, оспорената заповед е издадена от орган, който притежава съответната компетентност. Заповедта е в предвидената от закона писмена форма, като при издаването ѝ не са допуснати съществени процесуални нарушения.

В заповедта е посочена нарушената от оспорвания разпоредба като водач на МПС, не само текстово, но и чрез своето цифрово изражение. Фактическата обстановка е описана чрез възпроизвеждане на съдържанието на АУАН. При издаване на заповедта, административният орган не е изложил мотиви, съставляващи фактически основания за издаване на акта, а се е позовал на съставеният АУАН, като е посочил нарушената от К. разпоредба като водач на МПС. Изложените мотиви в заповедта сочат на основание по чл. 171, т. 1, б. „е“ от ЗДвП, така, както е отразено в нея. Удостовереното в АУАН управление на МПС, във връзка с чието притежание и

използване К. е нямал валидна полица за сключена застраховка "Гражданска отговорност" към часа и датата на проверката – 12:00 ч. на 10.11.2010 г., посочен като фактическо основание за издаване на заповедта, съответства на правната разпоредба на чл. 315, ал. 1, пр. 2 от КЗ. В този смисъл АУАН е част от административната преписка по издаване на заповедта за прилагане на ПАМ и съдържа фактическите обстоятелства по издаването на акта по смисъла на чл. 59, ал. 2, т. 4, пр. 1 от АПК.

В процесния случай обаче, не е налице единство в описаната фактическа обстановка в приложения АУАН и в заповед № 102348/28.12.2010 г. В АУАН е посочено, че К. е управлявал на 10.11.2010 г. л.а. Форд Фиеста рег. [рег.номер на МПС], собственост на [фирма], докато в заповедта е посочено, че жалбоподателят е управлявал л.а. Фолксваген С 2479 ХР.

Разпоредбата на чл. 171, т. 1 б. "е" от ЗДвП предвижда, че за осигуряване безопасност на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения временно се отнема свидетелството за управление на МПС на водач, който управлява моторно превозно средство без застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите - до предоставяне на сключена валидна застраховка. Съгласно изискването по чл. 100, ал. 1, т. 3 от ЗДвП водачът на МПС е длъжен да носи документ за сключена задължителна застраховка "Гражданска отговорност".

При тази законова регламентация, необходимата материалноправна предпоставка за прилагане на мярката е водачът да управлява МПС, което да няма застраховка "Гражданска отговорност". Нарушението на водача следва да е констатирано със съставен АУАН от компетентните длъжностни лица, които съгласно чл. 189, ал. 2 от ЗДвП има обвързваща доказателствена сила до доказване на противното. АУАН представлява и официален документ по смисъла на чл. 179 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК и има обвързваща доказателствена сила за извършените изявления и действия, поради което на основание 193, ал. 1, изр. първо, вр. чл. 154, ал. 1 от ГПК, доказателствената тежест за установяване на фактическа обстановка, различна от тази по АУАН, лежи върху оспорващия. Както бе посочено и по-горе, АУАН съставлява част от административната преписка, а описаната в същия фактическа обстановка се различава от приетата в заповедта, поради което последната се явява недоказана.

Налагането на принудителни административни мерки се осъществява в административно, а не в административнонаказателно производство, при наличието на конкретни, предвидени в съответния закон или указ случаи, уреждащ техния вид, компетентните да ги прилагат органи, начинът на тяхното приложение и обжалване. Такъв предвиден от закона случай е хипотезата на чл. 171, т. 1, б. „е” от ЗДвП, а редът на който се подчинява производството по прилагането ѝ е регламентиран в глава шеста от ЗДвП. В закона е предвиден срок, с изтичането на който да се погасява правото за прилагане на ПАМ по чл. 171, т. 1, б. „е” от ЗДвП, а именно до отпадане на основанието, което е представяне на валидна застраховка "Гражданска отговорност".

С оглед на това и на отбелязването в придружителното писмо към жалбата от ответника, че след представяне на валидна гражданска отговорност заповедта е приложена към дело, не влиза в сила и СУМПС не му е отнето и с оглед на целите на ПАМ, би следвало органът да издаде акт, с който да прекрати действието на приложената ПАМ.

При този изход на спора жалбоподателят има право на направените по делото разноси, но предвид липсата на процесуален представител в съдебното заседание по делото и на искане за присъждането им, такива не се присъждат.

Водим от изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд
София – град, I АО, 18-ти състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на Я. М. К. Заповед № 102348/28.12.2010 г., издадена от Началник група АНД Отдел “Пътна полиция” при Столична дирекция на вътрешните работи, с която на жалбоподателя е наложена принудителна административна мярка по реда на чл. 171, т. 1, б. „е” от ЗДвП “временно отнемане на свидетелството за управление на МПС”, до предоставяне на сключена валидна застраховка.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно оспорване пред ВЪРХОВНИЯ АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: